

ve všech knihovních vložkách, nevadí-li tomuto vkladu ve všech vložkách knihovních též po stránce formálně právní ustanovení §. 10. zákona ze dne 2. června 1874, č. 97 ř. z., o zakládání nových kněh pozemkových a jejich vnitřním zařízení pro markrabství Moravské, znějící v ten smysl, že list závad údajati má pouze věcná práva, dotyčnou nemovitost zatěžující; měl naopak míti jedině na zřeteli, že jednotný výměnek v odstavci 2. b) notářského spisu ze dne 7. ledna 1905 stipulovaný, ať záleží v právu bytu, či v úkonech, či v čemkoli jiném, na způsob zástavně zjištěných pohledávek vložen je ve všech dražebně prodaných vložkách knihovních simultanně, a že další věřitelé hypotekární, jimž tento stav knihovní byl znám, musí si dáti líbiti, přihlíženo-li k výměnku ve všech pro něj zastavených vložkách knihovních, jak předepsáno je při zavazení simultanním, při čemž je lhostejno, zůstávají-li dle povahy věci jednotlivé z těchto zavazených nemovitostí nedotknuty účinkem zápisu výměnku.

Tak se však soudce exekuční zachoval, i nelze stížností správnému tomuto postupu odporovati.

Bylo tudíž stížnost dovolací zamítnouti.

(Rozh. z. 31./7. 1907, č. 10.105.)

Bb.

Důkaz pravdy dle § 490. tr. z.

C. k. okresní soud v Bystřici p. H. sprostil obžalovanou B. žaloby, že v továrně v B. před více lidmi k švakrové soukromého žalobce se vyjádřila, že žalobce má s ní dítě, že mu nedovolí se ženit, dokud se s ní nevyrovná, čímž prý spáchala přestupek proti bezpečnosti cti dle § 487. tr. z. a odsoudil soukromého žalobce k náhradě trestních útrat.

D ů v o d y :

Soud bere sice za prokázáno na základě přiznání se obžalované a výpovědi svědkyně, že obžalovaná se vyjádřila tak, jak žalováno a že tím vinila žalobce z přestupku cizoložství, čímž spáchala přestupek § 487. tr. z. Ježto však při urážce na cti dle § 487. tr. z. důkaz pravdy jest přípustný a obžalovaná důkaz ten také provedla, bylo jí žaloby sprostiti. V té příčině jest zjištěno udáním stran, že obžalovaná, jejíž manžel již 7 let jest nezvěstným, v této době udržovala se žalobcem milostný poměr, že spolu opětně tělesně obcovali, a když se obžalované před 3 lety narodilo dítě, že označila žalobce za jeho otce; že žalobce se otcovství nezříkal, že matce příspěvky na dítě platil, nyní však že jí již ničeho dáti nechce a oženiti se hodlá.

Jestliže obžalovaná, jsouc přesvědčena, že otcem jejího dítěte jest žalobce, dle povinnosti, která jí zákonem (§ 139. a násl. obč.

zák.) jest uložena, jej po dobrém přiměti hleděla, aby se s ní v příčině dítěte vyrovnal, dříve než se ožení, nelze v jednání jejím nic trestného shledávati.

Na odvolání žalobcovo změnil c. k. krajský soud v Novém Jičíně rozsudek první stolice, uznal obžalovanou vinnou přestupkem dle § 487. tr. zák. a odsoudil ji dle § 493. tr. zák. s použitím §§ 266. a 260 b tr. z. do vězení na 3 dni postem zostřeného a dle § 389. tr. ř. k náhradě nákladů na trestní řízení.

D ů v o d y.

Náhled prvního soudce, že obžalovaná úplný důkaz pravdy pro své obviňování provedla, správným není. Neboť dle § 503. tr. zák. cizoložství se trestati může toliko k žádosti uražené strany, totiž manžela obžalované, a jelikož obžalovaná soukr. žalobce z cizoložství vinila veřejně a aniž by k tomu zvláštními okolnostmi byla nucena, jest důkaz pravdy se strany obžalované ve smyslu § 490. tr. z. naprosto vyloučen.

Obžalovaná však důkazu pravdy neprovedla, neboť není ničím prokázáno, že soukromý žalobce, ať s obžalovanou tělesně obcoval, jest též otcem jejího dítěte a zákonitě povinen na dítě přispívati.

Rozhodnutí c. k. kraj. soudu v Nov. Jičíně ze dne 31. července 1906, č. j. $\frac{\text{Bl. } 226/6}{8}$ *) Soud. adj. Zykl.

Přehled civilních rozhodnutí c. k. nejvyšš. soudu v jiných časopisech uveřejněných.

Právník = P. — Právnícké Rozhledy = P. R. — Allg. österr. Gerichtszeitung = G. Z. — Příloha k min. věstníku = off. — Juristische Blätter = J. B. Österr. Richterzeitung = R. Z., příl. A.-H., Notariatszeitung: N. Z. (Připojená čísla znamenají stránky dot. časop., u min. věstn. běžná čísla rozhodnutí.)

A. Z práva občanského.

94. § 91. obč. z. Manžel není vždy povinen, účty za toalety své ženy platiti. (§§ 1029., 1032., 1042. obč. z. — z 26. června 1907, č. 8012 J. B. 537.)

95. § 141. Manžel jest povinen platiti na výživu dítek svých i tehdy, když manželka, vypuzena byvši manželem, opustila ho i s dětmi a vrátiti se k němu nechce; nevadí, že manželství nebylo ani rozvedeno, aniž manželce povoleno oddělené bydlistě (z 30. dubna 1907, č. 5851 P. 579).

96. § 161. Legitimace manželstvím připouští se i po úmrtí nemanželského dítěte a obou rodičů i k účelům čistě majetkovým (dēdictví); k návrhu tomu jsou praesumptivní dědicové zemřelého legitimovaného dítěte oprávněni (§ 162. obč. z., § 261. nesp. pat., čl. XVI. uv. z. k jur. n. — 12. února 1907, č. 1774 J. B. 441).

*) Opačné rozhod. v Právníku roč. 32. str. 430.